

**Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție
Sesiunea iulie 2026 – octombrie 2026**

Comisia de evaluare pentru Secția penală

RAPORT DE EVALUARE

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 14 alin. (8) din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1057/06.04.2023, în urma evaluării hotărârilor judecătorești redactate de către candidat:

CANDIDAT: COD A0004

I. Documentele supuse evaluării:

- 30 de hotărâri judecătorești redactate de către candidat, transmise în condițiile art. 12 alin. (8) din Regulamentul de concurs, respectiv: 11 decizii pronunțate în calea de atac a apelului – hotărârile nr.9, 10, 11, 13, 14, 15, 17, 20, 21, 22, 23 ; 5 hotărâri pronunțate în materia măsurilor preventive – hotărârile nr.12, 19, 25, 26, 27; 3 hotărâri pronunțate în calea extraordinară a contestației în anulare – nr.28, 29, 30; 1 hotărâre având ca obiect reabilitare în calea de atac a contestației – hotărârea nr.24; 2 hotărâri pronunțate în materia cooperării judiciare internaționale – hotărârile nr.4, 6; 1 hotărâre pronunțată în procedura prevăzută de art.340 cod procedură penală – hotărârea nr.7; 1 hotărâre având ca obiect cerere părăsire domiciliu – hotărârea nr.18; 1 hotărâre pronunțată în fond după sesizarea prin rechizitoriu – hotărârea nr.3; 1 hotărâre având ca obiect desemnarea unei alte instanțe – hotărârea nr.2; 2 hotărâri pronunțate în materia executării pedepselor – hotărârile nr.1, 16; 1 hotărâre având ca obiect contestație durată proces – hotărârea nr.8; 1 hotărâre pronunțată în procedura prevăzută de art.342 cod procedură penală prin care s-au soluționat cereri și excepții și s-a dispus începerea judecății – hotărârea nr.5.

- 10 hotărâri judecătorești redactate și depuse de către candidat, respectiv: 2 hotărâri având ca obiect fond după sesizarea prin rechizitoriu - hotărârile nr.1, 2; 7 decizii pronunțate în calea de atac a apelului – hotărârile nr.4, 5, 6, 7, 8, 9, 10; 1 hotărâre pronunțată în procedura prevăzută de art.342 cod procedură penală prin care s-au soluționat cereri și excepții și s-a dispus începerea judecății – hotărârea nr.3;

- lucrări de specialitate publicate de candidat și orice alte înscrisuri în limba română considerate relevante de către candidat, comunicate de acesta în procedura de înscriere la concurs, conform art. 5 alin. (7) din Regulamentul de concurs: nu este cazul;

- răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate de către comisia de evaluare, conform art. 14 alin. (6) din Regulamentul de concurs: nu este cazul;

- sesizări sau observații în legătură cu cele 30 de hotărâri judecătorești mai sus menționate, care se referă la criteriile de evaluare, primite din partea opiniei publice conform art. 12 alin. (11) din Regulamentul de concurs: nu este cazul.

II. Explicații solicitate candidatului de către comisia de evaluare: nu este cazul.

- a) Explicații solicitate candidatului: nu este cazul;
- b) Răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate: nu este cazul;
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate susținerile candidatului: nu este cazul;

III. Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice: nu este cazul;

- a) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, care se referă la criteriile de evaluare: nu este cazul;
- b) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice al căror conținut excede prevederilor art. 12 alin. (11) din Regulamentul de concurs: nu este cazul;
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate sesizările sau observațiile opiniei publice: nu este cazul.

IV. Criteriile de evaluare și punctajele acordate

- a) Capacitatea de analiză și sinteză

Punctaj acordat: 6 puncte

Motivare:

Referitor la capacitatea de sinteză, Comisia de evaluare constată că în considerentele hotărârilor pronunțate în căile de atac, sentințele și încheierile primei instanțe, în marea lor majoritate, sunt preluate nesintetizat.

Concluzia enunțată este exemplificată de hotărârile selectate de comisie **nr.10, 11, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 21, 22, 26, 27** și de hotărârile depuse de candidat **nr.4, 6, 7**.

Astfel, în **calea de atac a apelului** candidatul expune cele reținute de instanța de fond referitor la situația de fapt, încadrarea juridică, întreaga analiză a materialului probator, uneori cu redarea conținutului declarațiilor martorilor dar și a concluziilor rapoartelor de expertiză și a conținutului adreselor emise de alte instituții și se expune, pe larg, procesul argumentativ al instanței de fond. Se redă, în modalitatea adoptată de judecătorul fondului jurisprudența considerată relevantă de către acesta iar uneori se prezintă de 2 ori dispozitivul sentinței. Practic aportul candidatului constă în modificarea timpului verbelor după preluarea copy – paste a sentințelor.

Exemplificativ: deciziile selectate de comisie **nr. 10, 11, 13, 14, 15, 17, 20, 21, 22** și **nr.4, 6, 7** depuse de candidat.

În sens contrar sunt numai **deciziile nr.9, 23** selectate de comisie și **nr.5, 8, 9, 10** depuse de candidat.

Exemplificativ: hotărârile **nr.7** – se prezintă aspecte care au fost invocate, dezbătute și soluționate la diferite termene de judecată de judecătorul fondului: „Inițial, cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului M, la data de 20.05.2016, sub nr. 7, a fost înregistrat pe rolul Tribunalului M – Secția penală rechizitoriul emis la data de 19.05.2016, în dosarul nr. 4 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial X....Prin sentința penală nr. 6 a Curții de Apel X – Secția penală și de minori s-a dispus strămutarea dosarului nr. 7 al Tribunalului M privind pe inculpatul I la Tribunalul X. Actele îndeplinite la instanța de la care s-a strămutat judecarea cauzei au fost menținute...Tribunalul M a dispus scoaterea de pe rol a cauzei și înaintarea dosarului împreună cu dosarele asociate către Tribunalul X – Secția penală”. Totodată, se redă dispozitivul încheierii prin care s-au respins cererile și excepțiile dar și argumentele judecătorului de cameră preliminară, inclusiv faptul că s-a respins contestația formulată de inculpat împotriva acelei încheieri. ”În fața primei instanțe a fost realizată o vastă cercetare judecătorească, prin readministrarea probatoriului din cursul urmăririi penale, fiind administrate și probe noi, la solicitarea apărării inculpatului, fiind avute în vedere următoarele mijloace de probă:...Prin Serviciul Registratură al Curții, la data de 11.04.2022, Parchetul a depus memoriul cuprinzând motivele de apel (f. 26-35, vol. I, ds. CA)...”

Lipsa de preocupare a candidatului în sintetizarea hotărârii primei instanțe se manifestă și în cazul încheierilor pronunțate în materia măsurilor preventive.

Astfel, încheierile **nr.26** – în cazul căreia se preia nesintetizat propunerea parchetului de prelungire a măsurii arestării preventive, acesta fiind redat prin copiere fără nici o intervenție semnificativă, se prezintă integral și încheierea judecătorului de drepturi și libertăți care a dispus arestarea preventivă a inculpatului precum și considerentele judecătorului de drepturi și libertăți care a pronunțat încheierea împotriva căreia s-a formulat contestație; **nr.27** – se remarcă prin preluarea nesintetizată a încheierii judecătorului de drepturi și libertăți – se redă întreaga analiză și argumentație care au condus la admiterea propunerii și arestarea preventivă a inculpatului.

În sens contrar este numai **hotărârea nr.25** selectată de comisie.

Și în considerentele deciziilor pronunțate în **calea extraordinară a contestației în anulare** sunt prezentate nesintetizat hotărârile anterioare, acestea fiind preluate în mod inutil - integral, indiferent de motivul contestației în anulare și de soluția pronunțată. În acest sens sunt deciziile **nr.29** – în cazul căreia, având în vedere motivul contestației în anulare, respectiv intervenirea prescripției răspunderii penale, se observă că în mod inutil s-au redat considerentele deciziei împotriva căreia s-a formulat calea extraordinară referitoare la individualizarea pedepselor; **nr.30** – se observă că, deși obiectul acestei cauze l-a constituit contestație în anulare împotriva unei decizii pronunțate în apel se redă integral sentința penală împotriva căreia s-a formulat calea de atac a apelului – astfel, se prezintă dispozitivul sentinței, situația de fapt, analiza integrală a materialului probator, întreaga argumentație a instanței de fond referitoare la respingerea apărărilor inculpatei, declarațiile inculpaților, martorilor, procesul de individualizare a pedepselor și aceasta pe 35 de pagini, în condițiile în care întreaga motivare este expusă pe 36 de pagini.

Absența procesului de sintetizare este remarcată și în cazul hotărârii **nr.4** selectată de comisie, pronunțată în procedura Legii nr.302/2004 republicată, în cazul căreia se preia nesintetizată sesizarea Parchetului, fiind expusă și activitatea infracțională desfășurată de alți inculpați care nu sunt vizați de sesizare, astfel cum se regăsește în hotărârea autorității judiciare străine.

Carența în sintetizarea actelor de sesizare ale instanței au fost identificate și în cazul hotărârilor **nr.5** selectată de comisie, prin care s-au respins cererile și excepțiile și s-a dispus începerea judecății, în cazul căreia rechizitoriul este preluat integral, în sens contrar fiind

hotărârea nr.3 depusă de candidat, pronunțată în aceeași materie, în considerentele căreia candidatul reține doar aspectele esențiale.

Comisia de evaluare a constatat că, de regulă, candidatul prezintă sintetic motivele căilor de atac, preluând doar aspectele semnificative, cu trimitere la dispozițiile legale apreciate ca incidente și la materialul probator invocat prin redarea aspectelor relevante. Exemplificativ hotărârile selectate de comisie nr.9-10, 11, 13, 14, 19, 21-23, 25 și nr.8, 9, 10 depuse de candidat.

În sens contrar sunt hotărârile nr.15, 17, 20, 27 selectate de comisie și nr.4, 5, 6, 7 depuse de candidat.

Exemplificativ: hotărârile nr. 15 – se redă întreaga argumentație a apelantului, se expun textele dispozițiilor legale invocate de inculpat, se prezintă nesintetizat materialul probator la care apelantul face trimitere, fiind evidentă preluarea copy paste a cererii scrise. Uneori nu se mai schimbă nici timpul verbelor, acestea fiind utilizate fie la prezent fie la imperativ precum și a unor expresii ce nu pot fi asimilate limbajului juridic respectiv "Din capul locului arată faptul că.." nr.17 – se redă întreaga argumentație a apelantului, se expun textele dispozițiilor legale invocate de inculpat, se prezintă nesintetizat materialul probator la care apelantul face trimitere și conținutul declarațiilor unor martori. Comisia observă că cererea scrisă este preluată inclusiv cu greșelile gramaticale, respectiv „o potențială stare de pericof creată ... susținând că inculpatul i-aspus ... în dubiopro reoși C.procpen." cu mențiunea că aceleași greșeli sunt redate de mai multe ori. Este de reliefat că prezentarea sentinței primei instanțe și a motivelor de apel s-a realizat pe 11 pagini din 13, inutilitatea acestui demers fiind evidențiată de faptul că dosarul a fost trimis spre rejudecare întrucât inculpatul era în stare de arest preventiv într-un alt dosar și nu a participat la judecarea cauzei, nefiind citat la locul de deținere; nr.20 – se redau integral susținerile apărătorului inculpatului din cererea scrisă de apel, se preiau integral pasajele relevante din directivele europene aplicabilă în materie. Este de reliefat că demersul candidatului în sintetizarea sentinței primei instanțe și a motivelor de apel s-a concretizat pe 5 pagini și jumătate în condițiile în care întreagă decizie are 6 pagini; nr.6 - preluare nesintetizată a motivelor de apel formulate de inculpat, 11 pagini, regăsindu-se integral cererea scrisă. Se prezintă și notele scrise ale inculpatului precum și precizările scrise ale parchetului la apărările formulate de inculpat. Se constată astfel că 21 de pagini sunt consacrate doar sintezei sentinței primei instanțe și motivelor de apel.

Comisia reține că, în marea majoritate a hotărârilor, după prezentarea motivelor de apel, candidatul reia, în mod nejustificat motivele de apel, dublând practic această parte a deciziei.

Carențe privind sinteza cererilor părților se constată și în hotărârea nr.16, pronunțată în materia contestației la executare în cazul căreia se preia copy - paste, pe 12 pagini cererea scrisă a contestatorului. Ulterior acestui demers, candidatul încearcă să realizeze o sinteză, consemnată pe alte 2 pagini, însă, se poate observa că aspectele contestate sunt redate fără o ordine care să conducă la înțelegerea lor. Astfel, sunt intercalate aspecte care vizează atât mandatul de executare al pedepsei cât și decizia contestată iar motivele invocate în considerarea dispozițiilor art.598 alin.1 lit.c sunt intercalate cu cele susținute în considerarea dispozițiilor art.598 alin.1 lit.a cod procedură penală.

În ceea ce privește manifestarea capacității de analiză, s-a constatat, într-un număr mare de hotărâri pronunțate în calea de atac a apelului, lipsa de preocupare a candidatului în a realiza o analiză proprie, concisă, riguroasă, aprofundată a apărărilor/criticilor/cererilor formulate sau invocate de părți, motivările fiind incomplete, lapidare și cu un caracter concludiv. În considerentele majorității hotărârilor nu există o dezbatere reală a materialului probator, candidatul recurgând fie la enunțarea mijloacelor de probă fie face trimitere la probele

administrare de instanța de fond or expune procesul argumentativ al primei instanțe. Nu se analizează elementele constitutive ale infracțiunilor, arătându-se, tot concludiv, că situația de fapt întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea inculpatului.

Exemplificativ: **hotărârile nr.10** – motivare concludivă fiind utilizate fraze stereotipe respectiv “În mod corect, prin raportare la piesele probatorii ale cauzei s-a constatat că starea de fapt reținută în cuprinsul actului de sesizare este susceptibilă de a primi o calificare juridică în sensul celor expuse anterior.... Raportat la piesele probatorii ale cauzei, analizate pe larg de prima instanță, se constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că., în mod temeinic s-a reținut că fapta inculpatului... în mod judicios s-a reținut, în speță, că fapta inculpatului I2 ... În mod corect, prima instanță a procedat la angajarea răspunderii penale a inculpaților..”. Nu s-a reținut o situație de fapt proprie, nu s-a realizat o analiză coroborată a materialului probator pentru a se constata dacă acesta este suficient pentru a reține vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea și aceasta în condițiile în care, unul dintre inculpați, deși la fond a solicitat aplicarea procedurii abreviate, prin motivele de apel a invocat netemeinicia hotărârii de condamnare și pronunțarea unei soluții de achitare. Se observă o analiză corespunzătoare pe individualizarea pedepselor; **nr.11** – motivare concludivă, sunt utilizate fraze stereotipe respectiv “ În mod corect, prima instanță a procedat la angajarea răspunderii penale a inculpatei I... Astfel, în mod judicios, s-a reținut, în speță, că fapta inculpatei I... În mod corect, prin raportare la piesele probatorii ale cauzei s-a constatat că starea de fapt reținută în cuprinsul actului de sesizare este susceptibilă de a primi o calificare juridică în sensul celor expuse anterior... Pe fondul cauzei, Curtea constată că instanța de fond a dat o justă interpretare și evaluare materialului probator al cauzei...”. Comisia constată aportul propriu al candidatului numai în referire la individualizarea pedepselor însă se observă că motivarea este identică cu cea prezentată de candidat în decizia nr.10; **nr.14** – motivare concludivă fiind utilizate fraze stereotipe respectiv “În mod judicios s-a reținut în cauză, pe bază probe certe de vinovăție, că fapta inculpatului ...prima instanță a stabilit o stare de fapt conformă cu probele și mijloacele de probă administrate în cauză, care au primit o judicioasă analiză și interpretare, iar antrenarea răspunderii penale a inculpatului I este temeinică și legală”. Nu s-a reținut o situație de fapt proprie candidatului, nu s-a realizat o analiză coroborată a materialului probator pentru a se constată dacă acesta este suficient pentru a reține vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea; **nr.20** - analiza proprie a candidatului are caracter concludiv fiind uzitate sintagme stereotipe de genul : “În mod corect s-a reținut de prima instanță că, raportat la mijloacele de probă administrate în cauză.... Curtea reține că prima instanță a dat o justă interpretare probațiunii administrate în cauză și a efectuat o corectă aplicare a prevederilor art. 469 rap. la art. 466 C.proc.pen...”; **nr.21** - se reiau, în mod repetitiv și inutil, atât soluția pronunțată de prima instanță cât și unele aspecte din considerentele hotărârii pronunțate de judecătorul fondului, se redă de mai multe ori fapta ilicită cauzatoare de prejudicii fără ca argumentația logico juridică să o impună; **nr.22** – procesul analitic este reprezentat de concluziile candidatului că în mod corect s-a reținut de instanța de fond sau de faptul că din probatoriul analizat la fondul cauzei rezultă o situație contrară celei specificată de apelantă, soluția fiind practic impusă.

Deficiențe în sensul menționat se regăsesc și în considerentele deciziilor depuse de candidat respectiv: **nr.4** – procesul analitic începe cu sintagma „în mod corect judecătorul fondului” în raport de fiecare chestiune care a constituit critica apelanților, fiind preluată aproape similar argumentația instanței de fond, apreciată de candidat ca fiind corectă. Se observă că se redau mai multe pasaje din decizia Curții Constituționale referitoare la

dispozițiile art.52 cod procedură penală, prin marcarea acestora cu ghilimele și scriere italică, fără a se puncta elementele esențiale care au condus la concluzia că inculpații au un interes legitim în invocarea excepției de nelegalitate a actului administrativ. Totodată, din argumentația candidatului ar rezulta că au fost identificate două elemente în raport de care s-ar impune achitarea inculpaților, respectiv faptul că întocmirea unui referat de necesitate și contrasemnarea acestuia nu reprezintă o încălcare a atribuțiilor de serviciu cu atât mai mult cu cât adoptarea hotărârii de către Consiliul Local nu reprezintă un act propriu al inculpaților precum și împrejurarea că, dat fiind faptul că terenul nu se afla în proprietatea unității administrativ teritoriale, nu s-a produs vreun prejudiciu. Se observă însă că, în mod contrar celor menționate anterior, se analizează conduita inculpaților din perspectiva principiului consacrat de jurisprudența Curții Constituționale respectiv ultimo ratio. În aceste condiții devine confuz dacă actul în sine nu realizează elementul constitutiv al infracțiunii sau îl realizează și este analizat și din perspectiva principiului menționat. Mai mult, la finalul considerentelor se evidențiază doar absența unui singur element de tipicitate și anume cel referitor la prejudiciu; **nr.5** - în cazul acestei hotărâri argumentația candidatului este axată pe modul legal sau nelegal al judecării cauzei în procedura abreviată. Fără a face aprecieri asupra soluției de reținere a cauzei spre rejudecare, Comisia constată că nu există o analiză coroborată a materialului probator din care să rezulte situația de fapt, nefiind prezentate argumente dacă aceasta se suprapune sau nu pe condițiile de tipicitate ale infracțiunii. Demersul era necesar întrucât nici instanța de fond nu a realizat această analiză, aspect ce rezultă din sinteza hotărârii instanței de fond unde este redată doar încadrarea în drept a faptei. Ambele instanțe se rezumă a face trimitere la recunoașterea faptei de către inculpat. Astfel, candidatul reține doar că **"Pe fondul cauzei, probatoriul administrat în cauză a fost judicios evaluat de către prima instanță și a rămas necontestat pe parcursul celor două grade de jurisdicție, Curtea având convingerea, în urma propriei analize a mijloacelor de probă, că acuzația penală a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, potrivit art. 103 alin. (2) C.proc.pen. Așadar, Curtea constată, la rândul ei, că examinarea coroborată a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale confirmă acuzația adusă..."**. În concret nu este evidențiat și analizat nici un mijloc de probă, nu se face o încadrare în drept și nu se analizează infracțiunea din perspectiva condițiilor de tipicitate. Comisia observă că, în ceea ce privește individualizarea pedepsei, se recurge la același tipar teoretic din hotărârile anterioare; **nr.6** - analiza candidatului raportat la situația de fapt, încadrarea juridică, materialul probator și răspunsul la unele apărări ale inculpatului se reduc la 2 fraze, concluzive, respectiv **"Legat de temeinicia acuzațiilor penale aduse inculpatului, Curtea reține, în esență, că prima instanță, în cuprinsul hotărârii apelate, a realizat un amplu examen al întregului material probatoriu al cauzei, cercetând cu atenție puterea probatorie a fiecărui mijloc de probă și a expus în mod judicios raționamentul logico-judiciar ce a stat la baza formării convingerii primei instanțe în sensul existenței activității infracționale și al vinovăției inculpatului. Ne însușim în întregime considerentele avute în vedere de primul judecător în cuprinsul sentinței apelate relative la existența infracțiunilor și vinovăția inculpatului. Mai mult referindu-se la critica potrivit cu care inculpatul nu a cunoscut caracterul ilicit al materiei vegetale transportate, candidatul se rezumă în a arăta că "Curtea reține, în deplin consens cu cele statuate la fond, că inculpatul cunoștea caracterul ilicit al substanțelor transportate și introduse în țară, acestea erau destinate, cel mai probabil consumului..."** nerezultând din perspectiva cărui material probator rezultă că inculpatul cunoștea. Totodată, **reținerea unei probabilități în raport de îndeplinirea uneia din condițiile de tipicitate ale infracțiunii, respectiv scopul deținerii în vederea consumului, creează suspiciuni în raport de soluția de**

condamnare a inculpatului pentru comiterea uneia din infracțiunile reținute în sarcina acestuia. Comisia evidențiază că 3 pagini din cele 4 ale considerentelor sunt consacrate analizei incidenței dispozițiilor art.14 din Legea nr.143/2000; **nr.10** - Se face trimitere la o situație de fapt și la încadrarea juridică reținută de instanța de fond prin sintagma "În mod corect instanța de fond a reținut situația de fapt...". Nu se evidențiază și nu se analizează materialul probator deși judecarea cauzei nu s-a realizat în procedura simplificată.

În sens contrar sunt deciziile pronunțate în apel, selectate de comisie **nr.9, 15, 23 și nr.7, 8, 9** depuse de candidat, în cazul cărora se remarcă analiza concentrată, aprofundată, riguroasă și coroborată a materialului probator relevant, candidatul prezentând argumente clare, de evidență în sensul reținerii unora și înlăturării altora, într-o expunere cursivă, astfel încât procesul argumentativ se impune cu ușurință.

În materia măsurilor preventive se poate reține că procesul analitic al candidatului, în raport de obiectul cererilor este solid, convingător, fiind redate și explicitate textele de lege care guvernează instituția măsurilor preventive, prezentându-se succint factorii avuți în vedere în fundamentarea soluției, fiind prezentate argumente ce țin atât de situația de fapt cât și de circumstanțele personale, cu trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În sensul arătat facem trimitere la hotărârile **nr. 12, 19, 25, 26, 27** selectate de comisie.

Referitor la hotărârile prin care s-au soluționat cereri și excepții și s-a dispus trimiterea în judecată, Comisia evidențiază hotărârea **nr.5** selectată, în cazul căreia procesul analitic este eliptic și concluziv configurat într-o singură frază respectiv „Judecătorul de cameră preliminară constată că rechizitoriul cuprinde datele referitoare la faptă, încadrarea juridică, la profilul moral și de personalitate al inculpatei, la actele de urmărire penală efectuate, la trimiterea în judecată și cheltuielile judiciare. De asemenea, se constată că nu au fost formulate cereri și excepții de către inculpată și nici din oficiu nu se impun a fi invocate”.

În aceeași materie este pronunțată și hotărârea **nr.3** depusă de candidat – în cazul căreia se răspunde punctual cererilor și excepțiilor formulate, acestea fiind sistematizate, cu prezentarea concisă a argumentelor de fapt și de lege. Se identifică dispozițiile legale a căror analiză se impune a se realiza fiind evident examenul propriu al acestuia asupra conformității probelor/actelor de urmărire penală administrate/efectuate în cauză cu exigențele acelor dispoziții. Argumentația este structurată pe indicarea și analiza textelor de lege incidente, candidatul concluzionând, în raport de modul în care s-a acționat efectiv de organele de urmărire penală, asupra temeiniciei cererilor și excepțiilor formulate.

În ceea ce privește hotărârile pronunțate pe fondul cauzei, după sesizarea prin rechizitoriu, Comisia remarcă faptul că, hotărârile **nr.1, 2** depuse de candidat – în cazul cărora s-a urmat procedura abreviată – procesul analitic urmează tiparul rechizitoriului în ceea ce privește situația de fapt, mijloacele de probă și încadrarea juridică. Este de remarcat că motivarea candidatului pe segmentul individualizarea pedepsei este identică cu cea din hotărârea nr.1, nefiind specificate elementele care au condus într-un caz la renunțarea la aplicarea pedepsei iar în celălalt caz la amânarea aplicării pedepsei, în condițiile în care se prezintă aceleași argumente. Se observă tiparul utilizat în argumentarea modalității de individualizare a pedepsei în cele două dosare. În sens contrar hotărârea **nr.3** selectată de comisie.

b) Coerența în exprimare

Punctaj acordat: 6 puncte

Motivare:

Marea majoritate din hotărârile supuse evaluării nu prezintă o structură coerentă de natură să faciliteze parcurgerea acestora: astfel, deciziile pronunțate în apel încep cu redarea, de regulă integrală a sentinței primei instanțe, enumerarea probelor administrate în cursul urmăririi penale, redarea integrală a depozițiilor de martori și a declarațiilor inculpaților, citarea textelor de lege și prezentarea întregului proces argumentativ al judecătorului fondului. Ulterior, se mai redau, în parte, aceleași aspecte.

Comisia arată că aspecte reținute la capitolul anterior vor fi avute în vedere și din perspectiva criteriului **coerența în exprimare**, sens în care se face trimitere la cele evidențiate anterior.

În plus, Comisia va avea în vedere și aspectele extrase din următoarele hotărâri: **nr.7** depusă de candidat – fiind remarcată structura încărcată a deciziei prin consemnarea activităților desfășurate de instanța de apel la numeroase termene de judecată, modul de soluționare a unor incidente procedurale referitoare la abținere, recuzare, formularea unor cereri de strămutare, alte solicitări formulate de apărare, aspecte redată pe mai multe pagini și care imprimă deciziei un caracter greu de asimilat; **nr.7** selectată de comisie - plângere împotriva soluției de clasare - se observă erori de exprimare și de stabilire a limitelor investiției - **Împotriva acestor ordonanțe a formulat plângere petentul P1 împotriva ordonanței din data de 04.05.2023 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X dată în dosar nr. 3 – neînțelegându-se dacă s-a promovat plângere împotriva mai multor ordonanțe sau doar împotriva unei singure ordonanțe, cea la care se face trimitere expres.** Confuzia cu privire la limitele investiției persistă, candidatul precizând că “În primul rând, judecătorul observă limitele investiției sale prin plângerea formulată, fiind contestată în cauză doar soluția de respingere a plângerii” dispusă de procurorul ierarhic superior, pentru ca ulterior să revină și să susțină că este vizată inclusiv ordonanța de clasare.

Totodată, deși petentul a contestat soluția de clasare din perspectiva stabilirii că activitatea desfășurată de avocat nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor menționate, considerentele candidatului includ și aspecte care nu au fost susținute și care nu au nici o legătură cu cauza, respectiv că “Potrivit art. 202 Cod procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să strângă probele necesare pentru aflarea adevărului și lămurirea cauzei sub toate aspectele, în vederea justei soluționări a acesteia. Organul de urmărire penală adună probele atât în favoarea, cât și în defavoarea învinutului sau inculpatului. Judecătorul își însușește argumentația procurorului de caz, în sensul că organelor de urmărire penală le revine sarcina strângerii tuturor probelor necesare pentru aflarea adevărului și lămurirea cauzei sub toate aspectele, în vederea justei soluționări a acesteia.” Este evident că aspectele redată sunt preluate dintr-o altă hotărâre. Se remarcă și indicarea greșită a dispozițiilor legale întrucât art.202 cod procedură penală reglementează “scopul, condițiile generale de aplicare și categoriile măsurilor preventive”, în mod corect fiind art.306 cod procedură penală; **nr.13** - se observă că la fondul cauzei s-a pronunțat o soluție de achitare, judecătorul fondului apreciind că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatelor. În aceste limite, în apelul parchetului, pentru a pronunța o soluție de încetare a procesului penal, era necesar ca instanța de apel să ajungă la o soluție contrară, respectiv că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor însă, nu se poate angaja răspunderea penală a inculpatelor întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale. Se remarcă, în aceste condiții, că, deși materialul probator analizat a condus la concluzia că activitatea infracțională a inculpatelor nu intră în tiparul infracțiunilor, candidatul, în absența argumentării unei soluții diametral opuse, a reținut existența tipicității și a dispus încetarea procesului penal; **nr.15** - au fost identificate aspecte contradictorii cu privire la unul din motivele de apel, respectiv nemotivarea hotărârii instanței de fond, candidatul reținând în două fraze consecutive atât faptul că **Reținându-se că hotărârea primei instanțe cuprinde o motivare insuficientă din perspectiva observațiilor și argumentelor principale ale**

apărării, cât și împrejurarea că **Examinându-se ansamblul materialului probator al cauzei și argumentele prezentate de apărare și acuzare, Curtea reține că prima instanța a stabilit o stare de fapt conformă cu probele și mijloacele de probă administrate în cauză, care au primit o judicioasă analiză și interpretare; nr.16** – după redarea copy paste a cererii contestatorului candidatul încearcă să realizeze o sinteză a motivelor contestației, însă, se poate observa că și în sinteză aspectele contestate sunt redată fără o ordine care să conducă la înțelegerea lor, fiind intercalate aspecte care vizează mandatul de executare a pedepsei cu decizia pronunțată de instanța de apel iar motivele invocate în considerarea dispozițiilor art.598 alin.1 lit.c sunt intercalate cu cele susținute în considerarea dispozițiilor art.598 alin.1 lit.a cod procedură penală. Totodată, **se redau aspecte preluate din hotărârile de condamnare ce țin de situația de fapt, deși concluzia enunțată de candidat este aceea că situația de fapt nu poate fi pusă în discuție pe calea contestației la executare.** Se răspunde punctual criticilor formulate de contestator însă argumentația prezentată nu urmează o ordine în raport de actele vizate și de temeiurile contestației; **nr.19** - se observă că în raport de obiectul cauzei, se redă întregul dispozitiv al încheierii prin care s-a dispus admiterea contestației inculpatului și înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura controlului judiciar, consemnându-se, în mod eronat, că împotriva acestei încheieri s-a formulat apel, judecarea acestuia fiind fixată la data precizată. Este evident că aceste aspecte au fost preluate neglijent dintr-o altă cauză penală. Ulterior, în considerentele sale candidatul redă încă odată, în mod inutil, dispozitivul aceleiași încheieri cu mențiunea că dispozițiile legale care reglementează înlocuirea măsurii controlului judiciar cu o măsură preventivă mai gravă **sunt expuse integral de 3 ori; nr.21** – în considerentele proprii candidatul reia, inutil, o parte din hotărârea primei instanțe. Totodată, se prezintă de mai multe ori fapta ilicită cauzatoare de prejudicii, fără ca argumentația logico – juridică să o impună. Se observă că aceeași frază este redată, succesiv de 2 ori, respectiv “Curtea reamintește că la stabilirea cuantumului acestor sume este necesar a se ține seama de următoarele aspecte: Curtea reamintește că la stabilirea cuantumului acestor sume este necesar a se ține seama de următoarele aspecte:”; **nr.30** - Comisia observă că, deși obiectul acestei cauze l-a constituit contestație în anulare împotriva unei decizii pronunțate în apel, se redă integral sentința penală împotriva căreia s-a formulat calea de atac a apelului – astfel, se prezintă dispozitivul sentinței, situația de fapt, analiza integrală a materialului probator, întreaga argumentație a instanței de fond referitoare la respingerea apărărilor inculpatei, declarațiile inculpaților, martorilor, procesul de individualizare a pedepselor și aceasta pe 35 de pagini, întreaga motivare fiind de 36 de pagini. Abia la pagina 36 se indică motivele contestației în anulare care vizau incidența prescripției răspunderii penale. Din perspectiva motivului contestației în anulare, se constată că nu se indică dispozițiile legale care reglementează termenul de prescripție și momentul de la care începe să curgă. Nu există nici un reper temporal privind data la care a rămas definitivă decizia instanței de apel, care, de altfel, nici nu este amintită.

c) Argumentația din punctul de vedere al clarității și logicii

Punctaj acordat: 6 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că în multe cauze argumentația candidatului lipsește, aceasta fiind substituită prin fraze șablon în sensul că se redă o situație de fapt, și aceea preluată, de multe ori din considerentele sentinței primei instanțe. De asemenea se observă că, tot prin sintagme șablon, stereotipe, se face trimitere la argumentația logico juridică a judecătorului

fondului în ceea ce privește extragerea concluziilor din materialul probator analizat de prima instanță

Procesul argumentativ este afectat de redarea a numeroase paragrafe din deciziile Curții Constituționale, din actele administrative ale altor instituții și din jurisprudența relevantă fără a se încerca a se reține și a se prezenta esențialul.

Exemplificativ: **hotărârile nr.10** – procesul argumentativ este concludiv fiind utilizate fraze stereotipe respectiv “În mod corect, prin raportare la piesele probatorii ale cauzei s-a constatat că starea de fapt reținută în cuprinsul actului de sesizare este susceptibilă de a primi o calificare juridică în sensul celor expuse anterior.... Raportat la piesele probatorii ale cauzei, analizate pe larg de prima instanță, se constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că.... , în mod temeinic s-a reținut că fapta inculpatului.... în mod judicios s-a reținut, în speță, că fapta inculpatului I2 În mod corect, prima instanță a procedat la angajarea răspunderii penale a inculpaților...”; **nr.11** – în mod asemănător argumentația logico juridică este concludivă fiind utilizate fraze stereotipe respectiv “ În mod corect, prima instanță a procedat la angajarea răspunderii penale a inculpatei I... Astfel, în mod judicios, s-a reținut, în speță, că fapta inculpatei I... În mod corect, prin raportare la piesele probatorii ale cauzei s-a constatat că starea de fapt reținută în cuprinsul actului de sesizare este susceptibilă de a primi o calificare juridică în sensul celor expuse anterior..”; **nr.14** – și în cazul acestei hotărâri candidatul recurge la fraze stereotipe respectiv “În mod judicios s-a reținut în cauză, pe bază probe certe de vinovăție, că fapta inculpatului ...prima instanță a stabilit o stare de fapt conformă cu probele și mijloacele de probă administrate în cauză, care au primit o judicioasă analiză și interpretare, iar antrenarea răspunderii penale a inculpatului I este temeinică și legală; **nr.20** - procesul argumentativ are caracter concludiv fiind uzitate sintagme stereotipe de genul : “În mod corect s-a reținut de prima instanță că, raportat la mijloacele de probă administrate în cauză.... Curtea reține că prima instanță a dat o justă interpretare probațiunii administrate în cauză și a efectuat o corectă aplicare a prevederilor art. 469 rap. la art. 466 C.proc.pen...” **nr.21** – în construcția logico juridică proprie candidatul reia, în mod inutil, atât soluția pronunțată de prima instanță cât și unele aspecte din considerentele judecătorului fondului, redându-se de mai multe ori fapta ilicită cauzatoare de prejudicii, fără ca argumentația logico – juridică să o impună; **nr.22** – procesul argumentativ este reprezentat de concluziile candidatului că în mod corect s-a reținut de instanța de fond sau de faptul că din probatoriul analizat la fondul cauzei rezultă o situație contrară celei specificată de apelantă, soluția nefiind rezultatul unor argumente, ci este impusă.

Deficiențe în sensul menționat se regăsesc și în considerentele deciziilor depuse de candidat respectiv: **nr.4** – argumentația începe cu sintagma „în mod corect judecătorul fondului” în raport de fiecare chestiune care a constituit critica apelanților, fiind preluat, aproape similar, eșafodajul argumentativ al instanței de fond, apreciat de candidat ca fiind corect. Se observă că se redau mai multe pasaje dintr-o decizie a Curții Constituționale referitoare la dispozițiile art.52 cod procedură penală, prin marcarea acestora cu ghilimele și scriere italică, fără a se puncta elementele esențiale care au condus la concluzia că inculpații au un interes legitim în invocarea excepției de nelegalitate a actului administrativ. Totodată din argumentația candidatului ar rezulta că au fost identificate două elemente în raport de care s-ar impune achitarea inculpaților, respectiv faptul că întocmirea unui referat de necesitate și contrasemnarea acestuia nu reprezintă o încălcare a atribuțiilor de serviciu cu atât mai mult cu cât adoptarea hotărârii de către Consiliul Local nu reprezintă un act propriu al inculpaților precum și împrejurarea că, dat fiind faptul că terenul nu se afla în proprietatea unității administrativ teritoriale, nu s-a produs vreun prejudiciu. Se observă însă că, în mod contrar celor menționate anterior de candidat, se analizează conduita inculpaților din perspectiva principiului consacrat de jurisprudența Curții Constituționale respectiv ultimo ratio, În aceste condiții devine confuz dacă actul în sine nu realizează elementul constitutiv al infracțiunii sau îl realizează și este analizat și din perspectiva principiului

menționat. Mai mult, la finalul considerentelor se evidențiază doar absența unui singur element de tipicitate și anume cel referitor la prejudiciu; **nr.5** - în cazul acestei hotărâri argumentația candidatului este axată pe modul legal sau nelegal al judecării cauzei în procedura abreviată. Comisia reține că nu s-a evidențiat o construcție logico-juridică proprie care să fi condus la stabilirea unei situații de fapt grefată pe condițiile de tipicitate ale infracțiunilor. Este de observat că se arată doar că **"Pe fondul cauzei, probatoriul administrat în cauză a fost judicios evaluat de către prima instanță și a rămas necontestat pe parcursul celor două grade de jurisdicție, Curtea având convingerea, în urma propriei analize a mijloacelor de probă, că acuzația penală a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, potrivit art. 103 alin. (2) C.proc.pen. Așadar, Curtea constată, la rândul ei, că examinarea coroborată a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale confirmă acuzația adusă,..."** . În concret nu este evidențiat și analizat nici un mijloc de probă, nu se face o încadrare în drept și nu se analizează infracțiunea din perspectiva condițiilor de tipicitate. Comisia observă că, în ceea ce privește individualizarea pedepsei, se recurge la același tipar teoretic din hotărârile anterioare; **nr.6** – procesul argumentativ raportat la situația de fapt, încadrarea juridică, materialul probator și răspunsul la unele apărări ale inculpatului se reduc la 2 fraze concluzive, respectiv **"Legat de temeinicia acuzațiilor penale aduse inculpatului, Curtea reține, în esență, că prima instanță, în cuprinsul hotărârii apelate, a realizat un amplu examen al întregului material probatoriu al cauzei, cercetând cu atenție puterea probatorie a fiecărui mijloc de probă și a expus în mod judicios raționamentul logico-judiciar ce a stat la baza formării convingerii primei instanțe în sensul existenței activității infracționale și al vinovăției inculpatului. Ne însușim în întregime considerentele avute în vedere de primul judecător în cuprinsul sentinței apelate relative la existența infracțiunilor și vinovăția inculpatului. Mai mult, referindu-se la critica potrivit cu care inculpatul nu a cunoscut caracterul ilicit al materiei vegetale transportate, candidatul se rezumă în a arăta că "Curtea reține, în deplin consens cu cele statuate la fond, că inculpatul cunoștea caracterul ilicit al substanțelor transportate și introduse în țară, acestea erau destinate, cel mai probabil consumului... nerezultând din perspectiva cărui material probator rezultă că inculpatul cunoștea. Totodată, reținerea unei probabilități în raport de îndeplinirea uneia din condițiile de tipicitate ale infracțiunii, respectiv scopul deținerii în vederea consumului, creează suspiciuni în raport de corectitudinea condamnării inculpatului pentru acea infracțiune; nr.7** – se observă că este acordat un spațiu foarte mare unor apărări legate de nemotivarea hotărârii și de compunerea completului de judecată fiind preluate numeroase paragrafe din deciziile Curții Constituționale, din actele administrative ale instanței și din diferite decizii pronunțate de Completul de 5 judecători de la ÎCCJ fără a se extrage aspectele relevante. În mod asemănător se procedează și cu jurisprudența CEDO. Se comentează, pe larg modul în care au fost sau nu rediscutate de judecătorul legal investit, apărările și cererile de probatorii formulate de inculpat la diferite termene de judecată, aspecte care, de asemenea, încarcă nepermis structura hotărârii și compromite procesul argumentativ. În mod asemănător s-a procedat și în raport de un alt motiv de apel, respectiv efectuarea de SRI a unor acte de urmărire penală, în cauză fiind redată, în aceeași modalitate, numeroase paragrafe din diferite decizii ale Curții Constituționale, deși se putea prezenta doar concluzia, după care se expune integral conținutul adreselor emise de SRI și DNA cu privire la împrejurarea analizată, deși, și în cazul acestora se putea prezenta doar concluzia. Ceea ce este de remarcat este faptul că, după această prezentare, concluzia candidatului este ambiguă reținând că deși SRI a efectuat acte de urmărire penală acestea nu sunt de amploare și cu toate că această instituție a încheiat procese verbale de redare a înregistrărilor, acestea au fost transcrise și de organul de urmărire penală și că, oricum, fiind mijloace de probă, nu pot fi înlăturate de la dosar. Astfel, după 10 pagini de dezbatere, concluzia candidatului este neclară, ambiguă, nefiind cert dacă, la soluționarea cauzei s-au luat sau nu în considerare aceste procese verbale. Comisia constată că se face o analiză și a unor apărări invocate în fața

judecătorului de cameră preliminară, soluționate de acesta, privind aspecte care dacă ar fi fost apreciate ca întemeiate ar fi fost sancționate cu nulitatea relativă, demers inutil dat fiind faptul că numai aspectele sancționate cu nulitatea absolută pot fi invocate, din nou în fața instanței de apel. În această modalitate s-a încălcat autoritatea de lucru judecat a încheierii judecătorului de cameră preliminară; **nr.10** - Se face trimitere la o situație de fapt și la încadrarea juridică reținută de instanța de fond prin sintagma "În mod corect instanța de fond a reținut situația de fapt...". Nu poate fi identificată argumentația proprie candidatului în raport de vreun aspect esențial al cauzei

În sens contrar sunt deciziile pronunțate în apel, selectate de comisie **nr.9, 15, 23 și nr. 8, 9** depuse de candidat în cazul cărora logica argumentației juridice este clară, solidă și convingătoare, nu se constată formulări cu caracter general sau ambigue, motivarea fiecărei hotărâri supusă evaluării arătând silogismul juridic din care rezultă aplicarea normei de drept la situația de fapt reținută. Este evidentă preocuparea candidatului pentru asigurarea clarității întregii hotărâri, fiind redată legătura logică dintre elementele probatorii ale stării de fapt reținute și cerințele de tipicitate ale infracțiunii corespondente, fiind identificate cu acuratețe dispozițiile legale incidente sub aspectul rezolvării complete a cauzei, jurisprudența și doctrina relevante, soluția pronunțată fiind urmarea firească a demersului analitic efectuat.

În materia măsurilor preventive se poate reține că argumentația candidatului în raport de obiectul cererilor este solidă, convingătoare, fiind redată și explicitate textele de lege care guvernează instituția măsurilor preventive, prezentându-se succint factorii avuți în vedere în fundamentarea soluției. Sunt prezentate argumente ce țin atât de situația de fapt cât și de circumstanțele personale, cu o amplă trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În sensul arătat facem trimitere la hotărârile **nr. 12, 19, 25, 26, 27 selectate de comisie**.

Referitor la hotărârile prin care s-au soluționat cereri și excepții și s-a dispus trimiterea în judecată, Comisia evidențiază hotărârea **nr.5** selectată în cazul căreia procesul argumentativ este eliptic și concludiv configurat într-o singură frază respectiv „Judecătorul de cameră preliminară constată că rechizitoriul cuprinde datele referitoare la faptă, încadrarea juridică, la profilul moral și de personalitate al inculpatei, la actele de urmărire penală efectuate, la trimiterea în judecată și cheltuielile judiciare.

În aceeași materie s-a pronunțat și hotărârea **nr.3** depusă de candidat – în cazul căreia se răspunde punctual cererilor și excepțiilor formulate, acestea fiind sistematizate, cu prezentarea concisă a argumentelor de fapt și de lege. Se identifică dispozițiile legale a căror analiză se impune a se realiza fiind evident examenul propriu al acestuia asupra conformității probelor/actelor de urmărire penală administrate/efectuate în cauză cu exigențele acelor dispoziții. Argumentația este structurată pe indicarea și analiza textelor de lege incidente, candidatul concluzionând, în raport de modul în care s-a acționat efectiv de organele de urmărire penală, asupra temeiniciei cererilor și excepțiilor formulate.

În ceea ce privește hotărârile pronunțate pe fondul cauzei, după sesizarea prin rechizitoriu, Comisia remarcă faptul că, hotărârile **nr.1, 2** depuse de candidat – în cazul cărora s-a urmat procedura abreviată, procesul argumentativ al candidatului se confundă cu cel al procurorului întrucât candidatul preia tiparul rechizitoriului în prezentarea situației de fapt, a mijloacelor de probă și a încadrării juridice. În sens contrar este hotărârea **nr.3** selectată de comisie.

- d) **Încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept**

Punctaj acordat 6 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că în marea majoritate a hotărârilor selectate de comisie, pronunțate în calea de atac a apelului, candidatul se axează pe afirmarea caracterului temeinic al sentinței atacate, mai puțin pe motivele concrete de apel cu care a fost sesizat, pe care nu le înlătură motivat, ci doar le respinge, or le constată incidența fără a argumenta în fapt sau în drept, decât cu caracter concluziv, soluția fiind, în acest mod impusă.

Totodată, comisia de evaluare reliefează că **absența unui proces real de sintetizare coroborat cu lipsa de preocupare a candidatului în a realiza o analiză proprie, concisă, riguroasă, aprofundată a apărărilor/criticilor/cererilor formulate sau invocate de părți**, constatată în raport de criteriile anterioare de evaluare, se reflectă negativ și asupra argumentației în baza căreia au fost încuviințate, însușite sau înlăturate cererile sau apărările subiecților procesuali.

În sensul reținut facem trimitere la hotărârile anterior prezentate și evaluate.

e) Argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice

Punctaj acordat: 6 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că, în cazul unui număr mare de hotărâri pronunțate în calea de atac a apelului, candidatul înțelege să motiveze pe baza simplei aprecieri a îndeplinirii condițiilor legale ori prin sintagma că în mod corect sau judicios prima instanță a reținut starea de fapt, încadrarea juridică ori a individualizat pedeapsa aplicată. Urmare a acestei modalități de redactare adoptată, candidatul nu indică legătura logico-juridică dintre probe și starea de fapt reținută; în același timp nici interpretarea și nici coroborarea probelor nu este remarcată în considerentele acestor hotărâri.

Exemplificativ: **hotărârile nr.10** – procesul argumentativ este concluziv fiind utilizate fraze stereotipe respectiv “În mod corect, prin raportare la piesele probatorii ale cauzei s-a constatat că starea de fapt reținută în cuprinsul actului de sesizare este susceptibilă de a primi o calificare juridică în sensul celor expuse anterior.... Raportat la piesele probatorii ale cauzei, analizate pe larg de prima instanță, se constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că...., în mod temeinic s-a reținut că fapta inculpatului.... În mod judicios s-a reținut, în speță, că fapta inculpatului I2 În mod corect, prima instanță a procedat la angajarea răspunderii penale a inculpaților...” ; **nr.11** – în mod asemănător hotărârii precedente, argumentația logico juridică este concluzivă fiind utilizate fraze stereotipe respectiv “ În mod corect, prima instanță a procedat la angajarea răspunderii penale a inculpatei I... Astfel, în mod judicios, s-a reținut, în speță, că fapta inculpatei I... În mod corect, prin raportare la piesele probatorii ale cauzei s-a constatat că starea de fapt reținută în cuprinsul actului de sesizare este susceptibilă de a primi o calificare juridică în sensul celor expuse anterior.”; **nr.14** – și în cazul acestei hotărâri candidatul recurge la fraze stereotipe respectiv “În mod judicios s-a reținut în cauză, pe bază probe certe de vinovăție, că fapta inculpatului ...prima instanță a stabilit o stare de fapt conformă cu probele și mijloacele de probă administrate în cauză, care au primit o judicioasă analiză și interpretare, iar antrenarea răspunderii penale a inculpatului I este temeinică și legală; **nr.20** - procesul argumentativ are caracter concluziv fiind uzitate sintagme stereotipe de genul: “În mod corect s-a reținut de prima instanță că, raportat la mijloacele de probă administrate în cauză.... Curtea reține că prima instanță a dat o justă interpretare probațiunii administrate în cauză și a efectuat o corectă aplicare a prevederilor art. 469 rap. la art. 466 C.proc.pen...” **nr.21**

– în construcția logico juridică proprie candidatului reia, în mod inutil atât soluția pronunțată de prima instanță cât și unele aspecte din considerentele judecătorului fondului, redându-se de mai multe ori fapta ilicită cauzatoare de prejudicii, astfel cum a fost reținută prin rechizitoriu, fără ca argumentația logico – juridică să o impună; **nr.22** – procesul argumentativ este reprezentat de concluziile candidatului că în mod corect s-a reținut de instanța de fond sau de faptul că din probatoriul analizat la fondul cauzei rezultă o situație contrară celei specificată de apelantă, soluția nefiind rezultatul unor argumente, ci este impusă.

Deficiențe în sensul menționat se regăsesc și în considerentele deciziilor depuse de candidat respectiv: **nr.4** – argumentația începe cu sintagma „în mod corect judecătorul fondului” în raport de fiecare chestiune care a constituit critica apelanților, fiind preluat, aproape similar, eșafodajul argumentativ al instanței de fond, apreciat de candidat ca fiind corect. Se observă că se redau mai multe pasaje din decizia Curții Constituționale referitoare la dispozițiile art.52 cod procedură penală, prin marcarea acestora cu ghilimele și scriere italică, fără a se puncta elementele esențiale care au condus la concluzia că inculpații au un interes legitim în invocarea excepției de nelegalitate a actului administrativ. Totodată din argumentația candidatului ar rezulta că au fost identificate două elemente în raport de care s-ar impune achitarea inculpaților, respectiv faptul că întocmirea unui referat de necesitate și contrasemnarea acestuia nu reprezintă o încălcare a atribuțiilor de serviciu cu atât mai mult cu cât adoptarea hotărârii de către Consiliul Local nu reprezintă un act propriu al inculpaților precum și împrejurarea că, dat fiind faptul că terenul nu se afla în proprietatea unității administrativ teritoriale, nu s-a produs vreun prejudiciu. Se observă însă că, în mod contrar celor menționate anterior de candidat, se analizează conduita inculpaților din perspectiva principiului consacrat de jurisprudența Curții Constituționale respectiv ultimo ratio, în aceste condiții devine confuz dacă actul în sine nu realizează elementul constitutiv al infracțiunii sau îl realizează și este analizat și din perspectiva principiului menționat. Mai mult, la finalul considerentelor se evidențiază doar absența unui singur element de tipicitate și anume cel referitor la prejudiciu; **nr.5** - în cazul acestei hotărâri argumentația candidatului este axată pe modul legal sau nelegal al judecării cauzei în procedura abreviată. Comisia reține că nu s-a evidențiat o construcție logico juridică proprie care să fi condus la stabilirea unei situații de fapt grefată pe condițiile de tipicitate ale infracțiunilor. Este de observat că se reține doar că **”Pe fondul cauzei, probatoriul administrat în cauză a fost judicios evaluat de către prima instanță și a rămas necontestat pe parcursul celor două grade de jurisdicție, Curtea având convingerea, în urma propriei analize a mijloacelor de probă, că acuzația penală a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, potrivit art. 103 alin. (2) C.proc.pen. Așadar, Curtea constată, la rândul ei, că examinarea coroborată a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale confirmă acuzația adusă,...”** . În concret nu este evidențiat și analizat nici un mijloc de probă, nu se face o încadrare în drept și nu se analizează infracțiunea din perspectiva condițiilor de tipicitate. Comisia observă că, în ceea ce privește individualizarea pedepsei, se recurge la același tipar teoretic din hotărârile anterioare; **nr.6** – procesul argumentativ raportat la situația de fapt, încadrarea juridică, materialul probator și răspunsul la unele apărări ale inculpatului se reduc la 2 fraze concluzive, respectiv **”Legat de temeinicia acuzațiilor penale aduse inculpatului, Curtea reține, în esență, că prima instanță, în cuprinsul hotărârii apelate, a realizat un amplu examen al întregului material probatoriu al cauzei, cercetând cu atenție puterea probatorie a fiecărui mijloc de probă și a expus în mod judicios raționamentul logico-judiciar ce a stat la baza formării convingerii primei instanțe în sensul existenței activității infracționale și al vinovăției inculpatului. Ne însușim în întregime considerentele avute în vedere de primul judecător în cuprinsul sentinței apelate relative la existența infracțiunilor și vinovăția inculpatului. Mai mult**

referindu-se la critica potrivit cu care inculpatul nu a cunoscut caracterul ilicit al materiei vegetale transportate, candidatul se rezumă în a arăta că **"Curtea reține, în deplin consens cu cele statuate la fond, că inculpatul cunoștea caracterul ilicit al substanțelor transportate și introduse în țară, acestea erau destinate, cel mai probabil consumului... nerezultând din perspectiva cărui material probator rezultă că inculpatul cunoștea. Totodată, reținerea unei probabilități în raport de îndeplinirea uneia din condițiile de tipicitate ale infracțiunii, respectiv scopul deținerii în vederea consumului, creează suspiciuni în raport de corectitudinea condamnării inculpatului pentru acea infracțiune; nr.7 – se observă că este acordat un spațiu foarte mare unor apărări legate de nemotivarea hotărârii și de compunerea completului de judecată fiind preluate numeroase paragrafe din deciziile Curții Constituționale, din actele administrative ale instanței și din diferite decizii pronunțate de Completul de 5 judecători de la ÎCCJ, fără a se extrage aspectele relevante, candidatul procedând în mod asemănător și în raport de jurisprudența CEDO. Se comentează, pe larg modul în care au fost sau nu rediscutate de judecătorul legal investit, apărărilor și cererile de probatorii formulate de inculpat la diferite termene de judecată, aspecte care încarcă nepermis structura hotărârii și compromite procesul argumentativ. În mod asemănător s-a procedat și în raport de un alt motiv de apel, respectiv efectuarea de SRI a unor acte de urmărire penală, în cauză fiind redată, în aceeași modalitate, numeroase paragrafe din diferite decizii ale Curții Constituționale, după care se expune integral conținutul adreselor emise de SRI și DNA cu privire la împrejurarea analizată. Ceea ce este de remarcat este că, după această prezentare, concluzia candidatului este ambiguă reținând că deși SRI a efectuat acte de urmărire penală acestea nu sunt de amploare și cu toate că această instituție a încheiat procese verbale de redare a înregistrărilor, acestea au fost transcrise și de organul de urmărire penală și că, oricum, fiind mijloace de probă, nu pot fi înlăturate de la dosar. Astfel, după 10 pagini de dezbateri, concluzia candidatului este neclară, ambiguă, nefiind cert dacă, la soluționarea cauzei s-a luat sau nu în considerare aceste procese verbale. Comisia constată că se analizează și apărări invocate în fața judecătorului de cameră preliminară, soluționate de acesta, privind aspecte care dacă ar fi fost apreciate ca întemeiate ar fi fost sancționate cu nulitatea relativă, demers inutil dat fiind faptul că numai aspectele sancționate cu nulitatea absolută pot fi invocate, din nou, în fața instanței de apel, încălcându-se astfel autoritatea de lucru judecat a încheierii judecătorului de cameră preliminară; nr.10 - Se face trimitere la o situație de fapt și la încadrarea juridică reținută de instanța de fond prin sintagma "În mod corect instanța de fond a reținut situația de fapt...". Nu poate fi identificată argumentația proprie candidatului în raport de vreun aspect esențial al cauzei.**

În sens contrar sunt deciziile pronunțate în apel, selectate de comisie nr.9, 15, 23 și nr.8, 9 depuse de candidat în cazul cărora logica argumentației juridice este clară, solidă și convingătoare, nu se constată formulări cu caracter general sau ambigue, motivarea fiecărei hotărâri supusă evaluării arătând silogismul juridic din care rezultă aplicarea normei de drept la situația de fapt reținută. Este evidentă preocuparea candidatului pentru asigurarea clarității întregii hotărâri, fiind redată legătura logică dintre elementele probatorii ale stării de fapt reținute și cerințele de tipicitate ale infracțiunii corespondente, fiind identificate cu acuratețe dispozițiile legale incidente sub aspectul rezolvării complete a cauzei, jurisprudența și doctrina relevante, soluția pronunțată fiind urmarea firească a demersului analitic efectuat.

În materia măsurilor preventive se poate reține că argumentația candidatului în raport de obiectul cererilor este solidă, convingătoare, fiind redată și explicitate textele de lege care guvernează instituția măsurilor preventive, prezentându-se succint factorii avuți în vedere în fundamentarea soluției fiind prezentate argumente ce țin atât de situația de fapt cât și de

circumstanțele personale, cu o amplă trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În sensul arătat facem trimitere la hotărârile **nr. 12, 19, 25, 26, 27 selectate de comisie**.

Referitor la hotărârile prin care s-au soluționat cereri și excepții și s-a dispus trimiterea în judecată, Comisia evidențiază hotărârea **nr.5** selectată în cazul căreia procesul argumentativ este eliptic și concludiv configurat într-o singură frază respectiv „Judecătorul de cameră preliminară constată că rechizitoriul cuprinde datele referitoare la faptă, încadrarea juridică, la profilul moral și de personalitate al inculpatei, la actele de urmărire penală efectuate, la trimiterea în judecată și cheltuielile judiciare.

În aceeași materie s-a pronunțat și hotărârea **nr.3** depusă de candidat – în cazul căreia se răspunde punctual cererilor și excepțiilor formulate, acestea fiind sistematizate, cu prezentarea concisă a argumentelor de fapt și de lege. Se identifică dispozițiile legale a căror analiză se impune a se realiza fiind evident examenul propriu al acestuia asupra conformității probelor/actelor de urmărire penală administrate/efectuate în cauză cu exigențele acelor dispoziții. Argumentația este structurată pe indicarea și analiza textelor de lege incidente, candidatul concluzionând, în raport de modul în care s-a acționat efectiv de organele de urmărire penală, asupra temeiniciei cererilor și excepțiilor formulate.

În ceea ce privește hotărârile pronunțate pe fondul cauzei, după sesizarea prin rechizitoriu, Comisia remarcă faptul că, hotărârile **nr.1, 2** depuse de candidat – în cazul cărora s-a urmat procedura abreviată – procesul argumentativ al candidatului se confundă cu cel al procurorului întrucât candidatul urmează tiparul rechizitoriului în ceea ce privește situația de fapt, mijloacele de probă și încadrarea juridică. În sens contrar hotărârea **nr.3** selectată de comisie.

f) Evitarea expunerii și detalierii aspectelor nerelevante în motivare

Punctaj acordat: 5 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că, în principal, în considerentele hotărârilor pronunțate sunt redate aspecte nerelevante, nefiind preluate doar aspectele care susțin soluția pronunțată în cauză. Astfel se redau integral considerentele sentințelor și încheierilor pronunțate în primă instanță, unele aspecte fiind prezentate chiar de două ori, se preiau integral declarații de martori și de inculpați, cererile formulate de subiecții procesuali la diferite termene de judecată, dispozițiile instanței cu privire la cererile acestora și la alte aspecte corespunzătoare procedurii la instanța de fond.

Concluzia enunțată este exemplificată de hotărârile selectate de comisie **nr. 4, 10, 11, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 21, 22, 26, 27** și de hotărârile depuse de candidat **nr.4, 6, 7**.

În sens contrar sunt numai **deciziile nr.9, 23** selectate de comisie și **nr.5, 8, 9, 10** depuse de candidat.

În susținerea concluziei Comisia face trimitere la hotărârile prezentate în analiza criteriilor capacitatea de analiză și sinteză și argumentația din punctul de vedere al clarității și logicii.

g) Redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare

Punctaj acordat 10 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că hotărârile evaluate conțin un dispozitiv clar și concis, apt de a fi pus în executare.

h) Analiza și interpretarea probelor administrate

Punctaj acordat: 6 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că, în considerentele unui număr mare de hotărâri pronunțate în calea de atac a apelului, candidatul nu procedează la analiza materialului probator, rezumându-se fie în a releva analiza efectuată de instanța de fond, fie de a expune, printr-o frază șablon faptul că instanța de fond a realizat o analiză coroborată a materialului probator din care ar rezulta întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea, or de a enumera probele și mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale.

În susținerea concluziei Comisia de evaluare face trimitere la hotărârile prezentate anterior în analiza criteriilor anterioare care interferează cu criteriul ” analiza și interpretarea probelor administrate”.

Exemplificativ: **hotărârile nr.10** – motivare concluzivă fiind utilizate fraze stereotipe respectiv ”În mod corect, prin raportare la piesele probatorii ale cauzei s-a constatat că starea de fapt reținută în cuprinsul actului de sesizare este susceptibilă de a primi o calificare juridică în sensul celor expuse anterior.... Raportat la piesele probatorii ale cauzei, analizate pe larg de prima instanță, se constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că..” Nu s-a realizat o analiză coroborată a materialului probator pentru a se constata dacă acesta este suficient pentru a reține vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea și aceasta în condițiile în care, unul dintre inculpați, deși la fond a solicitat aplicarea procedurii abreviate, prin motivele de apel a invocat netemeinicia hotărârii de condamnare și pronunțarea unei soluții de achitare; **nr.11** – motivare concluzivă fiind utilizate fraze stereotipe respectiv ”În mod corect, prin raportare la piesele probatorii ale cauzei s-a constatat că starea de fapt reținută în cuprinsul actului de sesizare este susceptibilă de a primi o calificare juridică în sensul celor expuse anterior... Pe fondul cauzei, Curtea constată că instanța de fond a dat o justă interpretare și evaluare materialului probator al cauzei...”; **nr.14** – apel – motivare concluzivă fiind utilizate fraze stereotipe respectiv ”În mod judicios s-a reținut în cauză, pe bază probe certe de vinovăție, că fapta inculpatului ...prima instanță a stabilit o stare de fapt conformă cu probele și mijloacele de probă administrate în cauză, care au primit o judicioasă analiză și interpretare, iar antrenarea răspunderii penale a inculpatului I este temeinică și legală. Nu s-a realizat o analiză coroborată a materialului probator pentru a se constată dacă acesta este suficient pentru a reține vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea; **nr.20** - analiza proprie a candidatului are caracter concluziv fiind uzitate sintagme stereotipe de genul : ”În mod corect s-a reținut de prima instanță că, raportat la mijloacele de probă administrate în cauză.... Curtea reține că prima instanță a dat o justă interpretare probațiunii administrate în cauză și a efectuat o corectă aplicare a prevederilor art. 469 rap. la art. 466 C.proc.pen...” **nr.22** – procesul analitic este reprezentat de concluziile candidatului că din probatoriul analizat la fondul cauzei rezultă o situație contrară celei specificată de apelantă, soluția fiind impusă.

Deficiențe în sensul menționat se regăsesc și în considerentele deciziilor depuse de candidat respectiv: **nr.5** - în cazul acestei hotărâri Comisia reține, că nu există o analiză

coroborată a materialului probator din care să rezulte situația de fapt și totodată să se analizeze dacă aceasta realizează condițiile de tipicitate ale infracțiunii, aceasta cu atât mai mult cu cât nici instanța de fond nu a făcut-o, aspect ce rezultă din sinteza hotărârii instanței de fond unde este redată doar încadrarea în drept a faptei, ambele instanțe invocând recunoașterea faptei de către inculpat. Este de observat că se reține doar că **”Pe fondul cauzei, probatoriul administrat în cauză a fost judicios evaluat de către prima instanță și a rămas necontestat pe parcursul celor două grade de jurisdicție, Curtea având convingerea, în urma propriei analize a mijloacelor de probă, că acuzația penală a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă,** potrivit art. 103 alin. (2) C.proc.pen. Așadar, Curtea constată, la rândul ei, că examinarea coroborată a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale confirmă acuzația adusă...” . În concret nu este evidențiat și analizat nici un mijloc de probă, nu se face o încadrare în drept și nu se analizează infracțiunea din perspectiva condițiilor de tipicitate. Comisia observă că, în ceea ce privește individualizarea pedepsei se recurge la același tipar teoretic din hotărârile anterioare; **nr.6 – analiza candidatului raportat la situația de fapt, încadrarea juridică, materialul probator și răspunsul la unele apărări ale inculpatului se reduc la 2 fraze, concluzive, respectiv ”Legat de temeinicia acuzațiilor penale aduse inculpatului, Curtea reține, în esență, că prima instanță, în cuprinsul hotărârii apelate, a realizat un amplu examen al întregului material probatoriu al cauzei, cercetând cu atenție puterea probatorie a fiecărui mijloc de probă și a expus în mod judicios raționamentul logico-judiciar ce a stat la baza formării convingerii primei instanțe în sensul existenței activității infracționale și al vinovăției inculpatului. Ne însușim în întregime considerentele avute în vedere de primul judecător în cuprinsul sentinței apelate relative la existența infracțiunilor și vinovăția inculpatului. Mai mult referindu-se la critica potrivit cu care inculpatul nu a cunoscut caracterul ilicit al materiei vegetale transportate, candidatul se rezumă în a arăta că ”Curtea reține, în deplin consens cu cele statuate la fond, că inculpatul cunoștea caracterul ilicit al substanțelor transportate și introduse în țară, acestea erau destinate, cel mai probabil consumului... nerezultând din perspectiva cărui material probator rezultă că inculpatul cunoștea; nr.10 - Se face trimitere la o situație de fapt și la încadrarea juridică reținută de instanța de fond prin sintagma ”În mod corect instanța de fond a reținut situația de fapt...” . Nu se evidențiază și nu se analizează materialul probator deși judecarea cauzei nu s-a realizat în procedura simplificată.**

În sens contrar sunt deciziile pronunțate în apel, selectate de comisie **nr.9, 15, 23 și nr.7, 8, 9** depuse de candidat, în cazul cărora se remarcă analiza concentrată, aprofundată, riguroasă și coroborată a materialului probator relevant, candidatul prezentând argumente clare, de evidență în sensul reținerii unora și înlăturării altora, într-o expunere cursivă, astfel încât procesul argumentativ se impune cu ușurință.

În ceea ce privește hotărârile pronunțate pe fondul cauzei, după sesizarea prin rechizitoriu, Comisia remarcă faptul că, hotărârile **nr.1, 2** depuse de candidat – în cazul cărora s-a urmat procedura abreviată – procesul analitic urmează tiparul rechizitoriului în ceea ce privește situația de fapt, mijloacele de probă și încadrarea juridică.

- i) Modul în care a fost respectată jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când este cazul;

Punctaj acordat: 7 puncte

Motivare:

În hotărârile selectate, jurisprudența Curții Constituționale este menționată prin trimitere la deciziile privind aplicarea legii penale mai favorabile, prescripția răspunderii penale, imparțialitatea judecătorului, standardul de motivare a hotărârilor judecătorești, implicarea SRI în activitatea de urmărire penală și la aplicarea dispozițiilor art.52 Cod procedură penală.

Comisia a identificat o hotărâre în care candidatul nu a aplicat decizia Curții Constituționale referitoare la dispozițiile art.52 Cod de procedură penală, respectiv **nr.7** – în considerentele căreia, contrar celor statuate de Curtea Constituțională, reținând că **deși SRI a efectuat acte de urmărire penală acestea nu sunt de amploare și cu toate că această instituție a încheiat procese verbale de redare a înregistrărilor, acestea au fost transcrise și de organul de urmărire penală și că, oricum, fiind mijloace de probă, nu pot fi înlăturate de la dosar.**

Înalta Curte de Casație și Justiție este invocată prin referiri la decizii de dezlegare a unor chestiuni de drept privind prescripția răspunderii penale, imparțialitatea judecătorului, daunele morale și standardul privind motivarea hotărârilor judecătorești.

Jurisprudența CEDO se regăsește în hotărârile pronunțate în materia măsurilor preventive, imparțialitatea judecătorului și standardul de motivare al hotărârilor judecătorești.

Comisia subliniază că modul în care se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin redarea a numeroase paragrafe fără a se extrage concluzia, încarcă structura hotărârilor și creează dificultăți, pentru cei fără specializare în domeniul juridic, în identificarea și asimilarea dezlegărilor date prin acestea.

j) Respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor.

Punctaj acordat: 8 puncte

Motivare:

Curtea de apel a înaintat comisiei datele statistice privind activitatea candidatului în perioada 2019 – 2026.

Comisia de evaluare constată că au fost respectate termenele rezonabile de soluționare a cauzelor, aceste fiind soluționate, în perioada de referință, în mai puțin de 1 an.

Candidatul a participat la un număr de ședințe de judecată peste media secției în anii 2020, 2022, 2023, 2024, 2025 iar în anul 2021 apropiat de media secției.

Referitor la numărul cauzelor la judecata cărora a participat se constată că, în toți anii, cu excepția anului 2019, candidatul a participat la soluționarea unui număr de cauze cu mult peste media secției, acest număr variind între 666 și 1562 în condițiile în care media secției a fost între 177 și 311.

În ceea ce privește numărul hotărârilor care i-au revenit spre redactare, se constată că în perioada 2020 – 2022 și 2025 -2026 a fost cu puțin sub numărul mediu de hotărâri redactate de judecătorii secției iar în anii 2023 și 2024 cu puțin peste media secției, numărul acestora variind între 118 și 221.

Candidatul a înregistrat depășiri ale termenelor de redactare a hotărârilor în întreaga perioadă supusă evaluării, în majoritatea anilor acest număr fiind cu mult peste media secției. Astfel, în anul 2020 s-au înregistrat 31 de restanțe, în anul 2022 – 33, în anul 2023 – 40, în anul 2024 – 45 iar în anul 2025 -29.

În ceea ce privește numărul mediu de zile cu care a fost depășit termenul de redactare, se constată trendul ascendent și semnificativ de creștere, respectiv între anul 2020 – 19,7 și 2021 – 48,6, o ușoară descreștere în anii 2022 și 2023, de la 36,9 la 29,5 pentru ca în anul 2024 să se ajungă la 49,2. În anul 2025 candidatul a înregistrat 22,7 zile întârziere.

Candidatul a îndeplinit și alte atribuții.

V. Punctaj total: 66 puncte.

Comisia de evaluare pentru Secția Penală

Judecător:

Judecător:

Profesor univ. doctor: